

Preludiu

Necorupb

Simt orele barbare cum adună
părerii de rău din clipe trecătoare,
pe sufletu-mi cernit să le depună
când visurile-ajung din depărtare.

Iar gândurile strânse laolaltă,
la porți întredeshise de uitare,
în horle-amintirilor tresaltă
nainte de-a pleca la vânătoare.

Îmi pun pe umăr tolbele-ncărcate
cu lungi săgeți de aspră neuitare,
în timp ce doruri pline de păcate
sparg scutul neiertării în picioare.

Nemărginita zare își întinde
capcanele desprinse din hotare
cu cântece rescrise în colinde
în zilele de sfântă sărbătoare.

Trec gândurile toate ca prin sită,
vrăjitul corn se-aude-n depărtare,
pe când sărmana-mi inimă rănită
visează doar la sfânta împăcare.

Și mă întreb, din nou, nedumerit,
a fost numai iubire trecătoare? -
sau lung preludiu-n prag de răsărit
speranțelor din zile viitoare ?...